

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Til fru Lissa Mathiasen: Det var ikke den gældende byfornyelseslov, som jeg mente var årsagen; det er den gældende reguleringslov for husleje. Uanset om man nu kan lide reguleringsloven eller man ikke kan lide den, så har en af – hvad skal man sige – kamppladserne jo altid været, om det er 17 kr. til nr. 18 A og 18 B, eller om det kun er 16 kr. – man har faktisk nærmest siddet og spillet kort om de dér kroner, vel vidende at ingen af beløbene gav dækning for en ordentlig vedligeholdelse. Det er den ene ting.

Den anden ting er det, at nogle, fordi de fik forrentet, kapitaliseret, en vurdering, som var 17 år gammel, så synes, at det, de ikke kan få den ene vej, tager de den anden vej. Så jeg mener, det er det, der er årsagen, og så har man kunnet spekulere i byfornyelsesloven ved at lade være med at vedligeholde. Så kunne man få et påbud, og så kom staten og betalte hele gildet. Og jeg mener, at man jo ligefrem skal være overmenneske, hvis det er sådan, at man, når man nærmer sig den situation, så tager sparepengene op af egen lomme. Det er simpelt hen systemerne, det er reglerne, som er skruet sammen på en sådan måde, at det nærmest opfordrer folk til at gøre dette her, hvis ellers de vil bære sig fornuftigt ad.

Så vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at det, jeg mente med det, jeg sagde, var, at uanset om man nu har den ene eller den anden form for husleje – om man har en omkostningsbestemt leje, hvis man politisk bliver enig om det, og hvis det er det, der skal være gældende – så skal der være et reelt beløb afsat til vedligeholdelse, som svarer til de vedligeholdelsesudgifter, der vil være for at holde ejendommen i den stand, den bør være i. Det samme kan man gøre med fri husleje, så skal man bare kunne pålægge grundejeren at gøre det for hans regning.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan forstå, at fru Kirsten Jacobsen godt var klar over, at jeg heller ikke talte om byfornyelsesloven. Det er vi helt på det rene med. Men det, jeg faktisk spurgte om, er: Da vi har andre lande, som har en anden form for lovgivning, og som har kørt på en helt anden måde end os, hvor er det, man kan påvise, at man i kraft af en helt anden lovgivning og et helt andet regelsæt rent faktisk er i en situation, hvor man altså ikke

har brug for at gå ind, og hvor man ikke har det behov for byfornyelse, som vi har haft herhjemme? Det synes jeg kunne være interessant at vide, i hvert fald når vi taler om sammenlignelige standarder.

Så har jeg en fornemmelse af, at der er ting, fru Kirsten Jacobsen ikke har hørt og fair nok, for der er også meget, der foregår herinde og også uden for denne sal, men det er, som om fru Kirsten Jacobsen ikke helt har fulgt med i den diskussion, der har været lige på det sidste, og som egentlig meget godt og meget pænt har bekræftet, at det, der faktisk bliver sat af til vedligeholdelse, har vi jo faktisk fra udlejers side fået bekræftelse på at man mener er tilstrækkeligt set i forhold til at fastholde den løbende vedligeholdelse. Og hvis det var sket kontinuerligt, så havde vi ikke stået med de problemer, vi har i dag. Det er jeg meget enig i.

Det var jo også derfor, jeg glædede mig meget over, at boligministeren netop i redegørelsen her lægger op til, at vi fremover skal have en sikring af de midler, der bl.a. bliver brugt til byfornyelse, således at vi sikrer, at vi ikke pludselig står med et stort efterslæb igen. Men jeg synes, at vi har brug for at få at vide af fru Kirsten Jacobsen, hvad det egentlig er for andre steder, der bliver sammenlignet med hele tiden.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg sammenlignede i og for sig ikke med nogle andre steder, jeg sammenlignede med nogle forskellige systemer. Jeg kan for øvrigt huske en anden byfornyelsestur, hvor fru Lissa Mathiasen, så vidt jeg husker, også var med, nemlig til Hamburg – det er ganske vist så mange år siden, at da havde vores hår en anden farve, end det har nu – hvor vi i hvert fald så delbyfornyelsen og meget andet fornuftigt.

Men det, der er min pointe, er, at hvis man laver en reguleret leje, som gør det umuligt både at vedligeholde ejendommen, at betale sine lån og at få en fornuftig forrentning, så er det, man sparer på, vedligeholdelsen. Det er ikke kun grundejeren, der gør det. Det gør boligministeren på sin egen bygning, som vi sidder i. Det gør kommunerne, det gør alle andre. Sådan er den virkelige verden. Derfor sagde jeg: én ting er, at vi skal rette op på fortidens synder, men lad os lade være med at skabe nogle tilsvarende i fremtiden.

Selv om grundejerne siger, at de er tilfredse med det beløb, der lige p.t. afsættes, skal man